

841 Kolik svatých zdobí nebe

transpozice 2

Vstup, Před evangeliem, Obětní průvod, Přijímání, Závěr

Vstup

1. Ko - lik svatých zdo - bí ne - be, to - lik přá - tel jde nám vstříc,

vel - kých, ma - lých, be - zej - men - ných pří - mluv - ců a pro - seb - nic.

Všech - ny k je - di - né - mu cí - li táh - ne z kří - že Bo - ží Syn,

a - by - chom jej ztě - les - ni - li kaž - dý po - dle vla - stních sil.

Před evangeliem

2. V mnohých duších zrno slova padlo v půdu úrodnou,
dozrálo do květů, plodů v sklizeň mnohonásobnou.
Kéž tvé slovo zde a nyní Boží setbou stane se,
ať náš úhor v pole změni k slávě tvé, nám ke spáse.

Přijímání

4. Jako strom u vodních proudů vkořeněný v živnou zem,
šťastný, požehnaný člověk věrný Pánu v srdci svém.
Z vláhy dobra, lásky, pravdy, které v tobě přijímám,
rostli světci, sloupy víry; dej, ať stejný úděl mám.

Obětní průvod

3. Ze všech věků, ze všech zemí veliký je zástup těch
kteří Kristem uchvázeni, jeho láskou vzňali svět.
Slabí jsme a plní viny, ty nás, Pane, pozvedni,
z kamenů si probuď syny, živé dary obětní.
5. V tomto chlebě život Boží lidskou slabost přemáhá
v něm je síla vyznavačů, mučedníků odvaha.
Dávej nám ten chléb, náš Pane, nasyť zástup hlada
na přímluvu všech svých svatých rozmnož počet s

Závěr

6. Mohli jiní, mohly jiné, na každého čeká Pán;
stopy svatých září světlem, také já jsem povolán.
Ten, kdo hoří, zapaluje, svítí, hřeje, mění svět.
Pro tebe a tebou, Kriste, dej i nám se rozhořet.

Před evangeliem

2. V mno-hých du-ších zr - no slo - va pad - lo v pů - du ú - rod - nou,

do - zrá - lo do kvě - tů, plo - dů v skli - zeň mno - ho - ná - sob - nou.

Kěž tvé slo - vo zde a ny - ní Bo - ží set - bou sta - ne se,

ať náš ú - hor v po - le změ - ní k slá - vě tvé, nám ke spá - se.

Obětní průvod

3. Ze všech vě-ků, ze všech ze - mí ve - li - ký je zá - stup těch,

kte - ři Kris - tem u - chvá - ce - ni, je - ho lás - kou vzňa - li svět.

Sla - bí jsme a pl - ní vi - ny, ty nás, Pa - ne, po - zved - ni,

z ka - me - nů si pro - buď sy - ny, ži - vé da - ry o - bět - ní.

Přijímání

4. Ja - ko strom u vodních prou - dů vko - ře - ně - ný v živ - nou zem,

šťast - ný, po - žeh - na - ný člo - věk věr - ný Pá - nu v srd - ci svém.

Z vlá - hy dob - ra, lás - ky, prav - dy, kte - ré v to - bě při - jí - mám,

ros - tli svět - ci, slou - py ví - ry; dej, ať stej - ný ú - děl mám.

Přijímání 2

5. V tom - to chle - bě ži - vot Bo - ží lidskou sla - bost pře - má - há,

v něm je sí - la vy - zna - va - čů, mu - čed - ní - ků od - va - ha.

Dá - vej nám ten chléb, náš Pa - ne, na - syť zá - stup hla - do - vých,

na při - mlu - vu všech svých sva - tých roz - množ po - čet svě - dků svých.

Závěr

6. Moh - li ji - ní, moh - ly ji - né, na kaž - dé - ho če - ká Pán;

sto - py sva - tých zá - ří svě - tlem, ta - ké já jsem po - vo - lán.

Ten, kdo ho - ří, za - pa - lu - je, sví - tí, hře - je, mě - ní svět.

Pro te - be a te - bou, Kris - te, dej i nám se ro - zho - řet.